№ 211.

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ. | DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Вторникъ 20 Сентября. — 1838 — Wilno. Wtorek 20 Września.

18 Дня.	Утро.	28 дюй 5,0 лин.	— 1,0	С. слабый.	Ясно.
	По полудни.	28 — 4,6 —	+ 7,0	— —	—
	Вечеръ.	28 — 4,5 —	+ 2,1	— —	—
19 Дня.	Утро.	28 дюй. 4,2 лин.	— 1,4	СЗ. слабый.	Ясно.
	По полудни.	28 — 3,2 —	+ 8,5	СЗ. —	Немногія облака облака.
	Вечеръ.	28 — 2,4 —	+ 6,0	— —	Облачно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

I. Подрядъ.

3. Отъ Виленской Казенной Палаты объявляется, что 24 и 28 числъ будущаго Октября мца будутъ производены въ присудствіи ея публичные торги на постройку Иконостаса съ Иконами и прочею Церковною Утварью Православной Грекороссійской Церкви строющейся Трокскаго Уѣзда въ м. Евьѣ Торгъ начнется съ суммы 4041 руб. 15 коп. асси. о прочихъ же кондиціонахъ будетъ объявлено при торгахъ. Сентября 3 дня 1838 года.

Совѣтникъ Лютовскій.
Начальникъ Стола Корзунъ.
Канц. Альбертъ Соколовскій. (1012)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

1 Podrad.

Od Wileńskiey Izby Skarbowey ogłasza się, iż 24 i 28 dnia następującego miesiąca Października odbędą się w jey urzędzie publiczne targi na zbudowanie Ołtarza z obrazami i innych Cerkiewnych sprzętow Prawowierney Greko-rossyyskiey Cerkwi, budującey się Trockiego powiatu w m. Ewje. Targ zacznie się od summy 4041 rub. 15 kop. assygnac.; o dalszych zaś kondycyach będzie ogłoszono przy targach. Września 3 dnia 1838 roku.

Sowietnik Lutowski.
Naczelnik Stołu Korzun.
Kancellarzysta Albert Sokołowski. (1012)

II Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorow i pretensorow zeszłych Franciszka i Anny z Dowgiałow Woyciechowskich i na roztrzygnienie im przychodzących debitow nanaznaczony, w majętności Janowicze zwaney, w powiecie Słuckim leżącey, odbywający się, obwieszcza wszystkich kredytorow, pretensorow mających dopominki, i debitorow usprawiedliwić się powinnych, a mianowicie sukcessorow zeszłego Józefa Obuchowicza Podkomorzego, iż na ostateczne rozwiązanie i usatysfakcyonowanie wszystkich dopominkow dzień 11ty Nowembra roku teraz cieknącego jest naznaczony; ktoby w tym dniu prawnie nie doniosł swey pretensyi nazawsze rzecz swą straci.

Prezydujący Krzysztof Petrozolim.
Exdywizor Stanisław Kaczyński.
Exdywizor Kazimierz Kleszczewski. (1047)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ. | OGŁOSZENIA PRYWATNE.

I Przedaż.

1. W Majętności Zameczku pod Wilnem dostać można Karpi różnego wieku: za kopę młodych płaci się r. 6: starych zdatnych do nerestowania sztuka kop. 45.

W teyże majętności nabyć jeszcze można Owiec czystey rosy merynosow zdatnych do chowu w znacznieyszey partyi, sztuka po rub. s. 5 i Baranow od 15 do 30 r. s. można także wymieniać mianowicie Barany za bydło rogate dobrego gatunku.

Tu wyrabiają się także różne machiny i narzędzia gospodarskie, i obstalowane przedają się po cenach następujących:

	R.	K.
Pług Brabancki (do orania głębokiego mianowicie pod buraki i do nowiu)	18	—
Płużek do oborywania Kartofli i innych jarzyn ogr.	8	—
Tróy graca czyli gracownik	4	—
Znacznik (Margnez)	5	—
Brona o żelaznych zębach	4	50
Extyrpator o 11-tu nogach	18	—
Machina do tarcia burakow na cukier . .	24	—
— — kartofli na krochmal . .	24	—
Młynek do tarcia kartofli gotowanych . . .	12	—
Machina do skrobania kartofli (beczkę na godzinę można oskrobać)	12	—
— do krajania kartofli i szatkowania kapusty	15	—
Arfa do czyszczenia zboża różnego gatunku na większą skalę i t. d. i t. d.	24	—

Adresować do właściciela tegoż majątku M. Fryczyńskiego. (1050)

II. Oświadczenia.

3 Z naysolennieyszém użaleniem się imieniem Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza przeciwko JW. Kazimierzowi Burbie Woyskiemu, Szambellanowi Dworu Polskiego zapisuje się z powódow następnych: oświadczający się z naywiększém zadziwieniem wyczytuje w dodatku Kuryera Litewskiego przeciwko sobie zażalenie się obżałowanego Burby, wtenczas kiedy odwrótnie tenże Tyszkiewicz doświadczywszy od obżałowanego tyle krzywd i ucisków, winien był koniecznie nim osiągnie domiar należney sobie sprawiedliwości zanieść przeciwko jemu manifest; jakoż w ośm dni poźniey po zaniesionych idealnych manifestach obżałowanego Burby, wpisał Tyszkiewicz swoje oświadczenie w księdze Sądowey Powiatu Szawelskiego w dacie 27 Lipca roku idącego, a Sierpnia drugiego dnia takowe do akt podał w Sądzie Powiatowym Rossieńskim. Dla zaspokojenia kredytow, jako i potrzeb syna swojego, wychowującego się naówczas w Gimnazium Mitawskiém żałujący był potrzebny gotowych pieniędzy, a znaydując trudność w dostaniu kredytu, zmuszonym został przedać swóy majątek. Do takowego nabycia pierwszym kupcem oświadczył się bydź obżałowany Burba, lecz głos publiczności od tey ryzyki nadzwyczayney Tyszkiewicza odwoływał, radząc żeby lepiey wszedł w układy z JW. Komarem b. Prezydentem Sądu Głównego Gubernii Wileńskiey, czy też z JW. b. Marszałkiem Markiem Szemiothem, lub z zeszłym ś. p. F. Billewiczem Prezydentem w owym czasie zostającym w życiu; lecz obżałowany Burba dowiedziawszy się o tém, że z onemi mam weyść w układy, wszelkich usilności dokładał, żeby w mieyscu onych stał się kontrahentem; jakoż początkowie zaszłe między żałującym a jego małżonką nieporozumienia się, nader posłużyły obżałowanemu Burbie do uskutecznienia na zgubę żałującego ukartowanych zamiarow; przedany żałującego majątek leży w powiecie Rossieńskim, obżałowany niechciał ażeby żałujący prawo tam przyznawał, jak z porządku rzeczy wypadało, lecz zawiozł żałującego w powiat Upitski do miasta Poniewieża, gdzie syn obżałowanego jest Marszałkiem, który jednak niemieszał się do projektow zapowiadających smutną przyszłość żałującego, i w którymto powiecie naymniey żałujący miał związkow przyjaznych. Żałujący uwierzywszy zwodniczo-przyjaznym oświadczeniom się obżałowanego, przedał onemu swóy majątek w kilku prawie godzinach bez intercyzy, bez przyjaciela wspierającego w tym tak ważnym obiekcie swojemi radami jego niedoświadczenie, nawet bez Adwokata, a zaś Adwokat obżałowanego Burby to tylko pisał, co mu nabywca dyktował; sam więc obżałowany Burba stał się dyktatorem wszystkiego, we wszystkiém siebie argumentalnie ubezpieczył, a zaś bezpieczeństwo żałującego oparł na swojem sumnieniu. Po nabyciu majątku od żałującego okazał się w początkach dla jego bydź delikatnym, zezwolił mieszkać żałującemu w nabytym od niego majątku, z zaleceniem swojemu komisarzowi i oficyalistom, żeby na rozkaz jego wszystkie produkta były dostarczane. Po niejakim czasie gdy żałujący spostrzegł nadzwyczayną cenę za też wypotrzebowane przez niego produkta, postanowił opuścić rezydencyą swoją w majątku wybytym obżałnemu Burbie, życząc sobie lepiey zakontrakto-

wać possesyą arendowną. Gdy obżałowanego o tey chęci zawiadomił, obżałowany Burba natychmiast w dacie 8 Oktobra roku idącego 1835 pisze do żałującego Tyszkiewicza list w te słowa: ,,Niedziękuję ,,panu za ten komplement bynaymniey, jaki pan o- ,,świadczyłeś, że niechcąc jakby mnie naprzykrzać ,,się, masz od nowego-roku przenieść się na dzierża- ,,wę dobr skarbowych przez licytacyą wziąć się mają- ,,cych, niedziękuję dla tego, że ja pobytem pańskim ,,bynaymniey nieprzykrzę, owszem cieszę się, miesz- ,,kay, żyy, niczego nieżałuję, ogrodowiny do pańskiey ,,potrzeby wszelką dostarczyć każę. Działta, kury, ,,jaja, w półowie na jego stół oddaję; wszakież ja tam ,,mieszkać niebędę, chyba na czas jaki jeśli kiedy przy- ,,jadę, owszem chcę i obieram Pana za tarczę i prze- ,,wodnika od napastujących mnie somsiadow". Po kilku tygodniach żałujący znowu pisze do obżałowanego, że życzy sobie mieszkać w Wilnie; na tę korrespondencyą obżałowany Burba odpisuje w dacie 10 Januaryi 1836 roku:,Za co Hrabia liczysz siebie ,,bydź tylko rezydentem Podubisia, ani ja to mó- ,,wię nigdy, ani Pan możesz tak myśleć, mieszkasz jak ,,uczciwość przyjacielowi mieszkać dozwala, miesz- ,,kasz bez przeszkody z mojey strony, i żadnych wy- ,,mówek; skąd to przyszło zrobić takie urojenie; na- ,,ostatek mieszkasz tak jak każdy jeden mieszka w ,,mieście, z tą tylko różnicą że tam więcey żeno- ,,wania się, subjekcyi i więcey kosztu niż byt u przy- ,,jaciela". Po otrzymaniu tak przyjaźnych korrespondencyy,któżby nieuwierzył onych szczerości?Przedłużałem więc pobyt móy w Podubisiu, między tém JWW. Parczewscy założyli areszt na móy fundusz za dziewięć tysięcy rubli assygnacyynych w interesie żony mojey, który sama prowadziła, jak jey własnoręczne pisma przekonywają, i rzecz sama w tym urzędzie o niesłuszności żałującemu dopełnioney wyjaśnia; wtenczas to obżałowany Burba stosownie do swojey chęci pozyskał pomyślność w uczynieniu żałującego tułaczem i żebrakiem swojey własności, przytém ponamawiał niektórych pretensorow niemających żadnych obligow, ani dekretow, ani żadnemi dowodami nie wsparte pretensye, ażeby kładli na summę żałującego do lat trzech pod ewikcyą w ręku obżałowanego pozostałą aresztа, w celu ujarzmienia żałującego trzyletnią swoją kuratelą. Gdy plany takowe do kompletnego skutku doprowadził, naówczas już nie w dubelt za prudukta nakładał cenę, ale kazał sobie za one płacić ile się podobało; fałszywą miarą wydawano, siano i inne artykuły na bezmienie ważył, bydło, które żałujący excypował sobie, zobowiązywał żeby niesprzedawał, nim sobie obżałowany oborę niepowiększy, a później za przechow onego sowitą nadgrodę policzył, do opału żałującemu trzaski czy też zguilaki dostarczał, i za ten materyał brał po dwieście rubli srebrnych na rok. Za stróża jednego, który posługiwał wspólnie i gospodarce obżałowanego Burby, również rubli srebrnych siedmdziesiąt siedm, za dziewkę użytą do prania bielizny brał także przez rok ośmdziesiąt rubli srebrnych; jeśli one naymował żałujący za gotowy grosz, to tego nieprzyymował do rachunku, mówiąc: bez mojego pozwolenia niewolno naymować moich włościanek, woły przez żałującego rozdane włościanom sobie przywłaszczył, processa zaprowadzał na żałującego rachunek i jeszcze wymagał żeby żałujący czterysta rubli sr. dał nadgrody obżałowanemu, tytułując oną bonitas fundi, nayczęściey opłacał kredytorom żałującego produktami ceniąc onych wartość wedwoje,często też same produkta w kilka dni nazad odkupywał dając pięć za dziesięć; biedni kredytorowie skrzywdzeni ze łzami domagali się u żałującego bonifikaty, który widząc onych jawną krzywdą przyczyniał się do ich życzenia, wynadgradzając straty w gotowym groszu, lub wydawał obligi, które teyże samey kolei satysfakcyi produktowey uległy; nikomu obżałowany niepłacił bez targu,w odstępstwie połowy lub trzeciey części pretensyi; ale to odstępstwo nie dla żałującego lecz wprost obżałowany na swoją korzyść obracał, lubo ten dochod pochodził z kapitału żałującego, któremu piąty procent płaci, wtenczas kiedy sam obżałowany z nabytego majątku odbiera corocznie procentow piętnaście, wdając się w podrady, któremi byt dobry włościan zniszczył, a przez raptowne podniesienie opłat, pod hasłem niby skarbowych podatkow i niepraktykowany ucisk w panszczyźnie do reszty stan onych zgubił; jeżeli dawał pieniądze żałującemu, to nayczęściey kulifonami. Po skończonym roku żałujący wielką miał trudność dostania u obżałowanego Burby gotowych pieniędzy, musiał posyłać posłańcow, lub sam po naygorszey drodze do Poszuszwia jeździć poświęcając się na nieznośne nudy, i subiekcye dla wyproszenia sobie kilkunastu rubli; w tak smutney pozycyi zostając żałujący musiał zaciągać kredyta u Izraelitow, płacić procenta takie jak zwykle oni biorą, zaspakajał poźniey ich kredyta produktami wziętemi od obżałł. Burby, na tychże produktach drugie tyle ponosząc strat; w tabeli nigdy obżałowany nie kładł szczegółow za co detrunkuje żałującemu, tylko w ogóle rzecz położona. W rachunkach częstokroć dwa razy iedną rzecz już pokwietowaną podawał do detrunkaty; obżałowany robiąc z włościanami werefikacyą, wszystko co był dłużny żałujący Tyszkiewicz onym, pochował do swojey szkatuły, a co byli włościanie winni Tyszkiewiczowi, to tego do daty dzisieyszey nieoddał; sto-pięćdziesiąt achteli drzewa żałujący dwóma laty przed wybyciem swojego majątku przedał kupcom; obżałowany Burba stawszy się dziedzicem, takową obcą własność sobie przyswoił, mówiąc: kupiłem puszczę, zatem i co w oney nayduje się, wszystkiego tego stałem się nieograniczonym Panem; powodem raptowney przedaży żałujący nieuśpiał Fimbergowi Kupcowi dostawić materyał do spławu należny,więc w nadgrodę tego niedostatku był się ułożył z kupcem Fimbergiem dopłacić onemu dwieście rubli srebrem; obżałowany Burba żałującemu odmówił jego pieniędzy, lecz unosząc się przyjaźnią nieżądając niby krzywdy żałującego Tyszkiewicza dozwolił potrzebujące się bagatele, jako witki i inne drobiazgi wziąć ze swojego lasu, za co później wytrącił z kapitału Tyszkiewicza tysiąc rubli srebrnych, kiedy sam towar w połowie tych pieniędzy niekosztował. Naostatek obżałowany Burba w tym roku Tyszkiewiczowi procentu nawet należnego nie opłacił, i miał zamiar jeszcze pod pretextem ruchomości nabytey u żałującego gospodarney, jak prawo przedażne dyktuje,gwałtownym porządkiem sobie meble jego, srebro, porcellanę i pojazdy zabrać;ostrzeżony Tyszkiewicz od swych przyjaciół, jak z pożaru chwytając swoje własności jechał z Podubisia;także zawiadamia obżałowany Burba publiczność o szczupłym funduszu żałującego, sprawiedliwy Sąd gdy nakaże zwrócić domierzone obżałowanym żałującemu krzywdy, bez wątpienia fundusz jego znacznie powiększy się, a obżałowany Burba z dalszych widokow korzyści, z racyi podmówionych nieprawnych aresztów, doświadczyć może niespodziewanego i niemałego ubytku: bowiem sam dobrowolnie takowe aresztа akceptował. Delikatność nieradziła obżałowanemu Burbie pisać w Gazecie o dziurawym kotle, zapominając że i ten nie za pieniądze jego był kupiony,ale należał do sprzętow żałującego tak jak i Angielska kuchnia. Żałujący Tyszkiewicz odwołując się do oświadczenia zaniesionego 27 Lipca w Sądzie Powiatowym Szawelskim, panawia w dacie dzisieyszey ono, z wyznaniem że wszelkich swoich krzywd, tak odniesionych przez mimochętny swoy pobyt trzyletni w majątku obżałowanego Burby, jako też i expensow prawnych dochodzić właściwym porządkiem niezaniecha. Takowe oświadczenie żałły w roku 1838 mca Augusta 23 sam układał i podpisał Stanisław Tyszkiewicz.

1838 года Августа 23 дня. по поданному прошенію и состоящейся резолюціи лично въ присутствіи Шавельскаго Уѣзднаго Суда Графъ Станиславъ Ивановъ сынъ Тышкевичъ настоящее объявленіе для вписанія въ книги подалъ. О чемъ Судъ съ приложеніемъ Казенной печати свидѣтельствуетъ.
Уѣзднаго Суда Засѣдатель Мацкевичъ.
Секретарь Лукашевичъ.
Канцеляристъ Мовшвилль. (1010)

III Выѣзжающіе за границу.

1. Выѣзжаетъ за границу въ отечество свое Велико Британскій подданный Дворянинъ Александръ Бауеръ съ семействомъ и прислугою. (1051)

Wyjeżdża za granicę do swey oyczyzny poddany Wielkiey Brytanii dworzanin Alexander Bauer z familią i sługami. (1051)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется Сентября 20 дня 1838 г. Цензоръ Ста. Сов. и Кав. Левъ Боровскій